

Ελένη Φεσσά-Εμμανουήλ

Λένα Ζαμπούρα-Μουστρούφη

Χορός και θέατρο. pp. 205-206

Το 1961 η Ζαμπούρα παίρνει μέρος στο «Μουσικό Κύκλο» του Θεάτρου Έλσας Βεργή (μαζί με τη Μαρία Χορς, την Καίτη Τσιλιμίγκρα και την Κουλίτσα Κραντονέλλη), με το χορευτικό Κίρκη-Καλυψώ σε δική της χορογραφία και εκτέλεση, με κοστούμια του Γιάννη Τσαρούχη και μουσική Claude Debussy.

Την περίοδο 1968-73 αρχίζει να εργάζεται ως έκτακτος χορογράφος στο Εθνικό Θέατρο σε μία σειρά παραστάσεων στην Επίδαυρο, το Ηρώδειο και τη Δωδώνη. Στα Επιδάυρια του 1968 χορογραφεί τη Μήδεια του Ευριπίδη σε σκηνοθεσία Λάμπρου Κωστόπουλου, με την Αλέκα Κατσέλη στον ομώνυμο ρόλο. Η παράσταση αυτή θα επαναληφθεί στα Επιδάυρια του 1970 και του 1971. Στη δεύτερη επανάληψη τον κεντρικό ρόλο θα κρατήσει, σε έκτακτη συμμετοχή, η Έλσα Βεργή. Η Αλέκα Κατσέλη ερμηνεύει εκ νέου το ρόλο της Μήδειας στη Δωδώνη και την Αθήνα (Ηρώδειο) και τα τρία επόμενα έτη - 1970, 1971 και 1973 - στην Επίδαυρο.

Το 1970 -71 η Λένα Ζαμπούρα χορογραφεί τους Ηρακλείδες του Ευριπίδη, που παρουσιάζονται από το Εθνικό Θέατρο στα αντίστοιχα Επιδάυρια. Την παράσταση σκηνοθετεί ο Λάμπρος Κωστόπουλος, τα σκηνικά και τα κοστούμια είναι του Κλεόβουλου Κλώνη, ενώ τους βασικούς ρόλους κρατούν ο Στέλιος Βόκοβιτς και η Όλγα Τουρνάκη.

Παράλληλα, το 1970, χορογραφεί το Χορό της Ναυσικάς, χορόδραμα που παρουσιάζεται στα πλαίσια των «Ομηρείων 1970». Τα «Ομήρεια 1970»

διοργανώνονται από τη Διεθνή Εταιρεία Ομηρικών Σπουδών και η συγκεκριμένη παράσταση δίδεται στην Πέτρα του Ομήρου στη Χίο, στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά και στην Κέρκυρα. Τον ρόλο του Ομήρου ερμηνεύει ο Βασίλης Κανάκης. Συμμετέχουν οι χορευτές: Εριέττα Καλονά στο ρόλο της Ναυσικάς, ο Τάσος Μαλτέζος στο ρόλο του Οδυσσέα και η Μαίρη Τσούτη στο ρόλο της Αθηνάς. Τα σκηνικά και τα κοστούμια είναι του Νίκου Απέργη και η μουσική του Δημήτρη Δραγατάκη. Η σκηνοθεσία είναι του Λάμπρου Κωστόπουλου.

Ανεξάρτητα από τη συνεργασία της με το Εθνικό Θέατρο, το 1971 αναλαμβάνει και τη χορογραφία της Ιφιγένειας εν Ταύροις, παράσταση της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας, που παρουσιάζεται από τις τελειόφοιτες του Β' Αρσάκειου Γυμνασίου Ψυχικού στα αρχαία ελληνικά με κορυφαία του χορού την Λυδία Κονιόρδου, μαθήτριά του Αρσάκειου τότε. Το 1971 όντας καθηγήτρια στα «Χορικά» της Ζουζούς Νικολούδη ταξιδεύει μαζί τους και παίρνει μέρος ως χορεύτρια στην περιοδεία τους στη Νότια και Βόρεια Αμερική (φθινόπωρο του 1971 για δύο μήνες).

Χορογραφεί δύο έργα του Αριστοφάνη τον Πλούτο (1978) και την Ειρήνη (1981) με το Λαϊκό Θέατρο του Πειραιά σε σκηνοθεσία Γιάννη Κόκκινου, στο πλαίσιο της πολιτιστικής διοργάνωσης «Έκφραση '80-'81» υπό την αιγίδα του ΥΠ.ΠΟ. Συνεχίζει το 1980 τους Γραμματιζόμενους του Βασίλη Ρώτα από τη θεατρική ομάδα της Αρσάκειου Σχολής (σκη-νική κίνηση Λένας Ζαμπούρα). Το 1981 χορογραφεί τον Τρόμο και την Αθλιότητα του Τρίτου Ράιχ του Bertolt Brecht στο Θέατρο Κύβος και το 1983 την Ιφιγένεια εν Ταύροις του Ευριπίδη από τον Καλλιτεχνικό Οργανισμό «Εβδομο

Ρούχο» σε μεταγραφή-σκηνοθεσία Κοραή Δαμάτη και με τη Γεωργία Κορνελάτου στον ομώνυμο ρόλο.

Το 1983 προσκαλείται από το «Melbourne Festival of Classical Greek Drama» να χορογραφήσει την παράσταση της Μήδειας του Ευριπίδη, η οποία πρόκειται να παιχτεί εξ ολοκλήρου στην ελληνική γλώσσα (Φεβρουάριος-Μάρτιος). Την ίδια χρονική περίοδο δίνει σεμινάριο στο Θεατρικό Τμήμα του Πανεπιστημίου της Μελβούρνης και αναλαμβάνει την εξάσκηση των Αυστραλών ηθοποιών της Λυσιστράτης. Τον Απρίλιο-Ιούνιο 1985 χορογρα-φεί την Αντιγόνη, που ανεβαίνει στο Ελληνικό Θέατρο της Μελβούρνης, ενώ το 1989 ξαναδέχεται πρόσκληση από το «Melbourne Festival of Classical Greek Drama» για να χορογραφήσει τις Βάκχες του Ευριπίδη. Η παράσταση, όμως, αυτή, τελικά, δεν θα πραγματοποιηθεί λόγω ασθενείας στενού μέλους του οικογενειακού της περιβάλλοντος.